

Krajevni odbor Podbrezje
Podbrezje 147, 4202 Naklo

Gorenjsko ekološko gibanje
Podbrezje 246, 4202 Naklo

Podbrezje, 12. junija 2007

NADŠKOFIJA LJUBLJANA
Kabinet nadškofa
Ciril Metodov trg 4
1000 LJUBLJANA

Ogrožene romarske poti na Brezje

Pohlep po denarju in interesi kapitala želijo uničiti starodavne romarske poti med tremi cerkvami Marija Sedem žalosti v Podbrezjah – Udarjena Marija v Ljubnem - Marija Pomagaj na Brezjah

V Podbrezjah lahko naštejemo več kot deset cerkvenih znamenj, ki so nekdaj romarje vodili proti Taborski cerkvi, edinstvenemu kulturnemu in verskemu spomeniku, ki je umeščeno v izjemno ohranjeno prvobitno okolje. Nekdaj, še v 18. stoletju, je bila Taborska cerkev Marije Sedem žalosti v Podbrezjah osrednja romarska cerkev na Gorenjskem, skupaj z ljubensko in brezjansko cerkvijo, pa so predstavljale najpomembnejšo gorenjsko romarsko pot k Trem Marijam.

Oživimo starodavne romarske poti

V zadnjem času te starodavne romarske poti spet privabljajo številne romarje, ki se priporočajo in zatekajo k Trem Marijam. Ena romarska pot iz Podbrezij proti Ljubnemu vodi po cesti na Stare Gobovce, druga pa severneje skozi Podbreško gmajno in Jelenovo glavo naprej proti Ljubnemu in potem naprej proti Brezjam. Romarske poti večinoma vodijo po neokrnjenih gozdovih in poljih. Z zaskrbljenostjo pa ugotavljamo, da naj bi prav v tem okolju industrijski kompleks velikih razsežnosti presekal starodavno izročilo, presekal dragocene romarske poti, ki se prav zdaj prebujajo v novo življenje.

Taborska cerkev – kulturni in verski spomenik

V zaselku Podtabor v Podbrezjah le streljaj proč od načrtovane asfaltne baze in nove industrijske cone se na griču nad Podtaborom nahaja protiturški tabor, ki je bil v pisnih virih prvič omenjen leta 1502 in predstavlja edinstveno arhitekturo protiturškega udejstvovanja prebivalcev v 15. stoletju. Taborska cerkev je tako kot ostali redko ohranjeni tabori na območju nekdanjega slovenskega etničnega ozemlja, izjemne vrednosti za identiteto slovenskega naroda. Tudi s tega vidika je industrializacija tipičnega podeželskega okolja v Podbrezjah popolnoma nedopustna.

V Podbrezjah, Gobovcah in na Bistrici smo zaskrbljeni

»Podpisani polnoletni krajanji Podbrezij, Bistrice in Gobovce izjavljamo, da nasprotujemo:

- pripravi prostorskih planov in dokumentacije ter drugim aktivnostim za umestitev v prostor in izgradnji regijskega (ali podobnega) centra za ravnanje z odpadki na lokaciji Tromeja,
- izgradnji asfaltne baze v okolici Betonarne in separacije Podtabor - Podbrezje,
- izgradnji industrijske – obrtne – poslovne cone na lokaciji od stare ceste Gobovce – Podbrezje (na jugu) do avtoceste (na severu),
- izgradnji kakršnihkoli objektov v severozahodnem delu podbreških gozdov

in

popzivamo, da odstopite od kakršnihkoli posegov v neokrnjene podbreške gozdove.«

se je glasila **izjava**, ki jo je minuli teden podpisalo 418 polnoletnih krajanov Podbrezij, Bistrice in Gobovce (kar predstavlja skoraj 60 odstotkov volilnega telesa). Na ta način smo izrazili svoje nestrinjanje s posegi v severozahodni predel Podbrezij in s tem jasno povedali, da smo proti načrtom Občine Naklo, ki v Podbrezje samovoljno vsiljuje stvari, ki jih krajanji ne sprejemamo.

Taborska cerkev

S Taborsko cerkvijo in krajanji že stoletja živi izjemna legenda o tem, da je dano obljubo treba držati in izpolniti. Legenda o Taborski Urški pravi: »Sem Taborska Urška in živim ob koncu 15. stoletja, ko so Turki pogosto prihajali v našo deželo, pravimo jim »Šiba božja«. Z materjo živim pr' Čičovih v Podtabru. Imam lepe zlate lase, ki so moje največje bogastvo. Ko sem nevarno zbolela in niso pomagale nobene arcnije, sem Taborski Mariji obljubila svoje lepe zlate lase, samo da ozdravim. V mojih časih je običaj, da dekleta za izpolnitev želja na Marijin oltar prinašamo lase. Res sem ozdravela in hitro pozabila na svojo obljubo. Takrat pa so Turki spet udarili. Ker pa sem bila slabotna, sem bila počasna in tudi zadnja. Turek me je na dviznem mostu pred taborskim obzidjem dohitel in zgrabil za kito. Brambovec, vaški fant, je zamahnil z mečem in mi odsekal kito. Turek se je zvalil v jarek, sama pa sem bila rešena. Tako sem na nenavaden način vendarle izpolnila obljubo, ki sem jo dala Taborski Mariji.«

Krajanji Podbrezij, Gobovce in Bistrice smo se zaobljubili, da bomo ohranili tradicijo in izjemno dragocene verske običaje naših prednikov ter jih posredovali tudi našim otrokom. Prosim vas, da nam pri tem pomagate.

Priloga:

- prof. dr. Peter Fister, strokovno mnenje

V vednost:

- Župnijski urad Podbrezje, g. Janez Rihar, Podbrezje 151, 4202 Naklo

Krajevni odbor Podbrezje
Gorenjsko ekološko gibanje
T a j n i k
Jernej Jeglič

